

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

23 februarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Guzun Ion și Catan Liliana,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Țurcanu Svetlana, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 iulie 2021, în cauza penală în privința lui

Căpraru Vadim Xxxxx, născut la
xxxx, originar și domiciliat în
mun. Xxxxx, str. Xxxxx

Termenul de examinare a cauzei:

1. **prima instanță:** 12.05.2020 – 24.12.2020;

2. **instanța de apel:** 18.01.2021 – 12.07.2021;

3. **instanța de recurs:** 17.12.2021 – 23.02.2022.

Asupra recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 24.12.2020, Căpraru Vadim a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal, cu aplicarea art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, i s-a stabilit pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, în penitenciar de tip deschis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Au fost încasate de la inculpatul Căpraru Vadim în beneficiul statului cheltuieli judiciare în sumă de 320 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Căpraru Vadim la 05.12.2019, în jurul orei 02:10, conducînd mijlocul de transport de model „Renault Megane”, cu n/î xxxx, pe traseul R-32, km 5 + 500m, la ieșire din sat. Puhoi, r-nul Ialoveni, a încălcat prevederile Regulamentului Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009 și anume pct. 45 alin. (1) lit. b), d) precum că „conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită,

ținând permanent seama de dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, precum să țină cont de situația rutieră” și pct. 45 alin. (2) care prevede că „în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”, pct. 14, care prevede că „conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate”, conducând mijlocul de transport menționat în stare de ebrietate alcoolică, încălcând prevederile Regulamentului Circulației Rutiere menționate, nu a ținut permanent seama de totalitatea factorilor ce caracterizează condițiile rutiere și situația rutieră, a pierdut controlul volanului și derapând de pe traseu s-a tamponat într-un copac de pe acostament, iar ca urmare pasagerului Ialamov Veaceslav, conform raportului de expertiză nr. xxxx din 11.03.2020, i-a fost cauzată vătămarea gravă a integrității corporale.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Căpraru Vadim a comis infracțiunea prevăzută de art. 264 alin.(4) Cod penal, individualizată prin *„încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății, săvârșită în stare de ebrietate”*.

3. Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de fond, avocatul Bodrug Alexandru în numele inculpatului, a declarat apel împotriva sentinței nominalizate, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței, în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri în această parte potrivit căreia lui Căpraru Vadim să-i fie stabilită o pedeapsă cu aplicarea art. 90 Cod penal.

3.1. În motivarea apelului, avocatul a indicat că, nu este de acord cu sentința din motiv că instanța de judecată eronat a aplicat prevederile art. 61, 75 Cod penal, pedeapsa aplicată fiind prea aspră.

A menționat, că în instanța de judecată Căpraru Vadim a recunoscut integral vina în comiterea infracțiunii, a achitat integral paguba materială părții vătămate, s-a căit de cele săvârșite și a comunicat instanței de judecată că în urma traumei suferite în accidentul rutier i-a fost scurtat piciorul cu 4 cm și urmează să-i fie stabilit un grad de dizabilitate actele fiind prezentate în ședința de judecată. Mai mult decât atât, Căpraru Vadim anterior nu a fost supus răspunderii penale și nu reprezintă un pericol pentru societate, astfel instanța de judecată greșit i-a aplicat pedeapsa cu privațiune de libertate pe un termen de 3 ani acesta întrunind toate condițiile de aplicare unei pedepse mai blânde neprivative de libertate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 iulie 2021, a fost admis apelul avocatului Bodrug Alexandru în numele inculpatului, sentința casată

parțial și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

În temeiul art. 90 Cod penal, s-a suspendat condiționat pedeapsa principală sub formă de 3 (trei) ani închisoare aplicată inculpatului Căpraru Vadim în baza art. 264 alin. (4) Cod penal, fiindu-i stabilit un termen de probațiune de 3 (trei) ani.

În rest, sentința a fost menținută.

4.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că, cauza penală în prima instanță a fost judecată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, în baza cererii scrise de inculpat și acceptată prin încheierea protocolară a instanței de judecată din 27.11.2020.

Astfel, la caz s-a constatat, că instanța de fond a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate în faza de urmărire penală, acceptate de inculpat, o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Căpraru Vadim în baza art. 264 alin. (4) Cod penal, după indici calificativi - *încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății, săvârșită în stare de ebrietate.*

Cu referire la stabilirea și individualizarea pedepsei inculpatului, instanța de apel a constatat că, instanța de fond a aplicat inculpatului Căpraru Vadim, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, pedeapsa în formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Instanța de fond a considerat, că în privința inculpatului poate fi atins scopul legii penale, doar cu executarea reală a pedepsei închisorii, însă în acest sens, instanța de apel a considerat că soluția instanței de fond este una prematură, astfel încât a ajuns la concluzia că pedeapsa privativă de libertate este echitabilă la caz, care va atinge scopul legii penale de restabilire a echității sociale, corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane, însă la caz executarea reală a acesteia nu este rațională ținând cont de circumstanțele cauzei.

Așa dar, instanța de apel a constatat că, deși instanța de fond și-a argumentat soluția la capitolul numirii pedepsei cu închisoare, aceasta nu a motivat soluția privind executarea reală a pedepsei stabilite, or, la caz, instanța de apel a ținut cont de

personalitatea inculpatului și anume, acesta nu are antecedente penale, a comis o infracțiune din imprudență, a recunoscut integral vina incriminată, a restituit prejudiciul material suportat de partea vătămată, fapt menționat de inculpat și partea vătămată în ședința instanței de apel, din care considerent a considerat necesar de a casa sentința contestată în partea numirii pedepsei.

Sanctiunea art. 264 alin. (4) Cod penal prevede pedeapsa cu închisoare de la 4 la 8 ani cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

În conformitate cu prevederile art. 76, 77 Cod penal, în calitate de circumstanțe ce atenuează sau agravează răspunderea penală, în privința lui Căpraru Vadim, instanța de apel nu a identificat.

Așa dar, instanța de apel, efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul lui în viața socială, precum și cel din înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, a considerat că în coraport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile ale faptei și personalitatea inculpatului, corijarea și reeducarea acestuia este posibilă cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, stabilită de instanța de fond, însă executarea acesteia urmează a fi suspendată condiționat în baza art. 90 Cod penal, pe o perioadă de probațiune de 3 ani.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Țurcanu Svetlana, care indicând temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței.

În argumentarea soluției solicitate recurentul invocă faptul că:

- instanța de fond motivat nu a ordonat aplicarea în privința inculpatului Căpraru Vadim a beneficiilor art. 90 Cod penal, aceasta devreme ce un regim suspensiv al unei pedepse deși corect individualizate (pedeapsa închisorii) nu va asigura un echilibru cert între scopul de reeducare al inculpatului recunoscut vinovat și așteptările societății față de actul de justiție realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate;

- în situația în care în urma săvârșirii infracțiunii de încălcare a regulilor de securitate a circulației rutiere de către inculpatul care era în stare de ebrietate, care a provocat decesul unei persoane, aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal nu va avea un impact scontat asupra atingerii scopului pedepsei penale, prevăzute la art. 61 alin. (2) Cod penal, și anume restabilirea echității sociale și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane;

- deși, la caz au fost reținute circumstanțele atenuante - recuperarea prejudiciului părții vătămate, precum și caracteristica pozitivă a inculpatului, circumstanțe ce au stat și la baza stabilirii pedepsei minime sub formă de închisoare prevăzută de legea penală,

totuși aceste circumstanțe sunt incomensurabile în raport cu urmările prejudiciabile survenite prin săvârșirea infracțiunii - vătămări corporale grave care prezintă pericol pentru viață a persoanei, fapt care exclude posibilitatea aplicării beneficiilor prevăzute la art. 90 Cod penal, suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, aceasta în condițiile în care pedeapsa suspensivă nu este proporțională cu fapta prejudiciabilă săvârșită.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, avocatul Mariș Marcela în numele inculpatului a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului declarat de către procuror, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, or la soluționarea cauzei, instanța de apel a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, înlăturând eroarea invocată de către apărare în cererea de apel, cu referire la modalitatea de executarea a pedepsei stabilite inculpatului.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, or, în vederea acestei soluții se expun următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, recursul împotriva deciziilor pronunțate de instanțele de apel se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei. În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiul invocat de recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, invocând în acest context următoarele.

În esență, recurentul critică decizia contestată în latura stabilirii pedepsei cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, menționând că instanța de apel la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de prevederile legale, de circumstanțele cauzei și a individualizat greșit pedeapsa, stabilindu-i o pedeapsă prea blândă.

Subsecvent, instanța de recurs susține că, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată corect, capabilă să restabilească echitatea socială

și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale potrivit art. 61 Cod penal, și să fie în strictă conformitate cu dispozițiile Părții speciale a Codului penal, ținându-se cont de limitele fixate în sancțiunea infracțiunii incriminate.

Totodată, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Așadar, Colegiul penal statuează că, instanța de apel corect i-a aplicat inculpatului o pedeapsă non privativă de libertate conducându-se de principiul individualizării pedepsei (art. 7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, art. 75 alin. (1) Cod penal și 364¹ Cod de procedură penală.

Mai mult, instanța de recurs respinge ca neîntemeiat argumentul procurorului precum că, pedeapsa stabilită acestuia este prea blândă și una inechitabilă, din considerentul că aceasta este echitabilă și direct proporțională cu caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea, și anume, la caz, trebuie avute în vedere că inculpatul a comis o infracțiune din imprudență, a recunoscut vina și s-a căit sincer de cele comise, anterior nu a fost atras la răspundere penală, la locul de trai se caracterizează satisfăcător, la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află, precum și a contribuit la repararea prejudiciului material cauzat părții vătămate Ialamov Veaceslav.

Totodată, neîntemeiate sunt și alegațiile părții acuzării precum că *„în situația în care în urma săvârșirii infracțiunii de încălcarea a regulilor de securitate a circulației rutiere de către inculpatul care era în stare de ebrietate, care a provocat decesul unei persoane, aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal nu va avea un impact scontat asupra atingerii scopului pedepsei penale, prevăzute la art. 61 alin. (2) Cod penal și anume restabilirea echității sociale și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane”*, or la caz, nu a fost constatat decesul părții vătămate. Mai mult ca atât, Colegiul penal observă o poziție contradictorie a părții acuzării, care mai întâi invocă *„...care a provocat decesul unei persoane”*, iar ulterior indică *„...urmările prejudiciabile survenite prin săvârșirea infracțiunii - vătămări corporale grave care prezintă pericol pentru viața a persoanei”*.

În concluzie, Colegiul penal menționează că, nu se constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea deciziei atacate sub aspectele invocate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este întemeiată și motivată, măsura de pedeapsă aplicându-se în conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal, care este echitabilă în

raport cu circumstanțele cauzei, cu personalitatea acestuia și pericolul social al infracțiunii săvârșite.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că, instanța de apel s-a expus argumentat și corect asupra motivelor relevante din apel și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs acceptă și însușește aceste argumente, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 al hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6§1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument, cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Așadar, Colegiul penal statuează că, temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală invocate de recurent, nu s-au confirmat în cauza dată, iar decizia atacată este legală și întemeiată, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursului ordinar, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Țurcanu Svetlana, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 iulie 2021, în cauza penală în privința lui **Căpraru Vadim XXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **14 aprilie 2022**.

Președinte:

Toma Nadejda

Judecători:

Guzun Ion

Catan Liliana